

په واندننه وهی چهند گومانیک دهر باره هی:

کویلايه تی له ئیسلامدا

ناماچه کړدنهی: ۵ / صلاح الدین عبدالکریه

کومه لگه یه ک دایناوه، وه ئه و په گه زانه هی
مانای کویلايه تی بؤ ده گه پینه وه به
جیاوازی پله و ئاراسته کانی ده توانییت
کورت بکریته وه به م شیوه هی:

یه که م: لی سهندنه وهی سهر به سستی
مولکایه تی و لی سهندنه وهی سهر به سستی
کار کردنیک که ببیته هوی مولکداری.

دووه م: داوا کردن له کویله که چی توانا
کوششی هیه بیخاته گه ر له به رامبه ر
ئه وهی که خواردن و خواردنه وه و جیگا
شته گرنه گه کانی تری ژیان هی بدریت که
ژیان به بی ئه وان ناچیتته سهر.

سئیه م: لی سهندنه وهی سهر به سستی
کومه لایه تی، کویله ناتوانییت به شدار
هیچ کاریکی به کومه ل بکات چه ندیک
نامانجه کانی به رز بییت.

چواره م: لی سهندنه وهی سهر به سستی
سیاسی، کویله ناتوانییت بؤچوونی
سیاسی خوی دهر برپیت سهر به ت به باری
سیاسی ئه و کومه لگایه هی که ئه و تییدا
ده ژی.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمین والصلاة والسلام علی
نبینا محمد وعلی آله وصحبه أجمعین، وبعد:
یه کیکی تر له و گومانانه هی که ئاراسته هی
ئیسلام ده کریت بریتی یه له وهی که دانی
ناوه به یاسای کویلايه تی، بؤ په وانه وهی
ئه م گومانه لی کولینه وه یه کی شیکاری و
میثووی ده خه ینه بهر ده ست خوینه ران
بؤ مانا کانی کویلايه تی و جی به جی کردن
له ناو خه لکیدا له کون و تازه دا، هه روه ها
پوونکردنه وهی ریگای هه ر به رزی ئیسلام
له م بواره دا:

أ- کویلايه تی و نازادی له لای خه لکی:

له کاتی شیکردنه وهی مانای کویلايه تی
له داب و نه ریتی خه لکیدا له کون و تازه دا
بؤمان دهر ده که ویت که ده گه ریته وه
بؤچه ند په گه زیک که له هه ندی حاله تدا
هه موویان هه ن و له هه ندیکی تر دا کورت
ده کرینه وه له سهر هه ندیکیان ئه ویش به
گویره هی خاوه نی کویله کان، یا خود به
گویره هی ئه و یاسا گشتی یه هی که هه ر

هه شته م: ژیر بارکردنی کۆیله کان و ژۆر لی
کردنیان بو کوشتارکردنی دوژمنی
خاوه نه کانیان.

تۆیه م: گونجاندی گواستننه وهی کۆیله له
خاوه نیکه وه بو یه کیکی تر، ئیتر به
دیاری بیته یاخود میراتی یاخود له جیاتی
شتیکی تر.

ئه مه ژۆربهی ئه و ره گه زانه یه هه موویان
یان هه ندیکیان هه بوونه له و کاته وهی که
خه لکی کۆیله یان ناسیوو، وه پیویسته
لیره دا ئماژه به وه بکه ین که ئیسلام
دانی به ژۆربهی ئه و ره گه زانه دا نه ناوه به
هیچ شیوه یه که له شیوازه کان، وه به هیچ
حاله تیک له حاله ته کان.

به لام خاوه نی کۆیله کان له واقیعی
مرۆقایه تیدا جاری وا هه بووه تاکه که سیك
بووه و جاری وایش هه بووه کۆمه له
که سیك بووه، وه جاری وا هه بووه که
هیزی ئه و کۆمه له وای لی کردوو که
پۆشاکی ده سه لاتداریتی فه رمانره وا
بپۆشیته و خووی زال بکات به سه ر
خه لکیدا.

وه پیش ئه وهی وه لامی ئه و که سانه
بدهینه وه که ره خنه له ئیسلام ده گرن
به وهی که یاسای کۆیله تی له بنچینه دا
پیشه کیش نه کرد، باشتر وایه تیشکیک
بخه ینه سه ر ره گه زه کانی کۆیله تی له
جیهانی تازه ماندا که ماوه یه کی نزیکه وا

پینجه م: لی سه ندنه وه و بی به ش کردن له
سه ربه ستی ئایینی و بیروباوه ری، که
کۆیله کان سزا دانیکی سه خت سزا ده دران
ئه گه ر شوینی دینیکی جگه له دینی
گه وره که یان بکه وتنایه (وه کو بیلالی
حه به شی و صوهه بیبی رومی و... ژۆریکی
تر له هاوه لان ﷺ کاتیک که موسلمان
بوون و وازیان له دینی گه وره کانیان هینا
توشی سه ختترین و دژوارترین سزا بوون
وبه درنده ترین شیواز ده چه وسینرانه وه).

شه شه م: گوشار خستنه سه ر کۆیله و داوا
لیکردنی به مانه وهی له لای گه وره که ی
وخزمه ت کردنی و چیژتنی ماناکانی
کۆیله تی، وه ئه گه ر بیه ویت کۆچ بکات و
شاری گه وره که ی جی به یلیت ئه و
به پراکردوو وه هه له اتوو و ده رچوو له
گوپرایه لی گه وره که ی ده ژمیردرییت و
شایانی گه وره ترین سزا ده بیته.

حه وته م: لاشه و گیانی کۆیله هه لال و
رینگه پی دراون بو گه وره که ی چۆن
ئاره زووی بیته سزای بدات، وه ئه گه ر
وووستی لیبوو له به ر نزمترین و که مترین
هۆکار بیکوژیته، یاخود له پیناو له زه ت
کردن له ته ماشا کردنی دانه شه ری
کۆیله کان که کۆتای دیت به یه کتر
کوشتنیان، یاخود له یه ک دانیان بو
ئه وهی گه وره کان به خته وه رو دل خو ش
بن به ئازاری کۆیله کان.

خۆی نیشان ده دات که پارێزهری ئازادی و سه ره به ستی یه و بانگه شه ی بۆ ده کات. بۆ ئه وه ی بزانی چهند له و نۆ ره گه زه ی که باس مان کرد ئیستا سه پینراوه به سه ر گه لانی تر دا تیروانی نیکی گشتی به سه ر گه له به کۆیله کراوه کاندای له لایه ن ده سه لاتی ئیستعمار ه وه، یا خود له لایه ن ده سه لاتیکی خۆ سه پینه وه به سه بۆ ئه وه ی که ئه وه مان بۆ ده ری خات که یاسای به کۆیله کردن به رده وامه و تا ئیستایش له جیهاندا جی به جی ده کریت، به لام شیوازیکی ترو پۆشاکیکی تری پۆشیوه، و خۆی داپۆشیوه به چهند ناویکی تازه ی وه کو: ده سه لاتی یاسا و ده سه لاتی داگیر که رو ده سه لاتی ئینتداب و ده سه لاتی حیزبی فه رمان په و ا و ده سه لاتی خۆ سه پینه ری سته مکار، که هه موو ئه م ناوانه چهند که سانیک سه ره په رشتی و نوینه رایه تی ده که ن و به بی هیچ حه ق و مافیکی گه لانیا ن کردووه به کۆیله، وه یزی چه کداری و سه ربازی ده یان پاریزیت، وه هه ر که سیکی بیه ویت خۆی پر زگار بکات له و کۆیلا یه تی یه ی که سه پینراوه به سه ریدا ئه و ا داده نریت به دوژمنی یاسا یا خود دوژمنی ده سه لات یا خود دوژمنی شیو پۆش یا خود..... بۆیه شایانی هه موو جو ره سزا و چه وساندنه وه یه که ته نان هت کوشتنیش.

ئیت ر جیاوازی چی یه له نیوان کۆیله ی جیهانی کۆن که ئازادی مولکایه تی و ئازادی کارکردنیکی لی سه ندرابوو ه وه که ببیت هه ی مولکایه تی وه له نیوان هه ندیک له ده سه لاته کانی جیهانی تازه که ئه م سه ره به ستی و ئازادی یه قه ده غه ده که ن له سه ر شیوازی کردنه کۆیله ی به کۆمه لی گشتی که خۆی داپۆشیوه له ژیر ناوی یاسای گشتی یا خود یاسا، یا خود.....؟! .

جیاوازی چی یه له نیوان کۆیله ی جیهانی کۆن که ریگه ی پی نادرا هیچ چالاکی - یه کی کۆمه لایه تی و سیاسی پیاده بکات، وه له نیوان گه لانی کرا و به کۆیله که قه ده غه کرا و له پیاده کردنی جو ره ها چالاکی یه کۆمه لایه تی و سیاسی یه کان له هه ندیک له وولاتانی جیهانی نویدا که بانگه شه ی پیشکه وتن خوازی و هه لگری ئالای سه ره به ستی و ئازادی ده که ن؟! .

مانای کۆیلا یه تی له هه ر دوو کیاندا یه که به لام له کۆندا کۆیلا یه تی بۆ تاکه که س بوو به لام ئیستا بووه به کۆیلا یه تی کردنی نه ته وه و گه لان.

جیاوازی چی یه له نیوان کۆیله ی جیهانی کۆن که داوای له کۆیله ده کرد چه ندیک توانای هه یه سه رفی بکات له به رام به ر ئه وه ی که هه ندیک له پیویستی یه گرنگه کانی ژیا نی بۆ دا بین بکریت، وه له نیوان ئه وان ه ی که یاسایه کی له م

جور بوو، وہ زوربہ یان پشتیان بهستووہ به ستم کردنی به هیژ له لاواژ. له هۆکاره کانی: دیل که به هوی شه پره وه ده بیئت، ئیتر ئایا شه پره که له نیوان گهلانی جیاواژدا بیئت، له نیوان هۆزه کانی یه ک گهل، وه ئایا شه پری دهره کی بیئت یان ناوخۆ، وه سهره نجامی دیل تییدا یان کوشتن بووه یان کردنه کۆیله یان بهردان به پاره.

وه له هۆکاره کانی: زال بوون به سهر ئازادی مرؤف به دزین و پفاندن و دۆزینه وه، وه له وانه ی که بوون به قوربانی ئەم جوره وکران به بهنده به ستم پیغه مبه ر یوسف بوو ﷺ که کاروانه که له ناو بیره که دهریان کردو فروشتیان به نرخیکی که م و وه کو کۆیله برا بۆ میسر (چیرۆکه که له قورئانی پیروز به دریژی باس کراوه له سورته ی یوسف). وه له وانه ی که بوون به قوربانی ئەم جوره له به کۆیله کردن زهیدی کوری حارثة بوو ﷺ کاتی که مندال بوو که سو کاری له گهل کاروانیکدا ناریدیان، به لام کاتی که کاروانه که دوور که وته وه وه کو کۆیله یه که له مه که فروشتیان، وه به م شیوه یه مایه وه تاوه کو پیغه مبه ر ﷺ ئازادی کرد، به لام له پاش ئازاد کردنی خزمه تکردنی پیغه مبه ری خوی ﷺ هه لبارد به سهر پویشتنه وه له گهل که سو کاریدا کاتی که دۆزی یانه وه.

چه شنانه یان به سهردا جی به جی ده کریئت له هه ندیک له پژیمه کانی جیهانی نوی وه له سهر شیوازی کردنه کۆیله ی به کۆمه ل؟!.

جیاوازی چی یه له نیوان کۆیله ی جیهانی کۆن که دینی گهره که ی یاخود مه زه بی گهره که ی ده سه پیئرا به سهریداو ده بوایه پیاده ی بکات، وه له نیوان چهنده ها له گهلان که له جیهانی تازهدا ده چه وسینرینه وه بۆ ئه وه ی په یوه ست بن به مه زه بیکی کۆمه لایه تی دیاری کراوه وه یاخود نکولی له بیرو باوه پریکی ئایینی ده ست نیشانکراو ده کات و جگه له وه پیاده ده کات؟!.

مانای کۆیلایه تی له هه ردوکیاندا یه که به لام پیشتتر بۆ تاکه که سو بووه و ئیستا بۆ نه ته وه و گهلانه.

با ئه و که سانه ی که به سوژو به زه بی هاتنه وه یان بۆ کۆیله ی جیهانی کۆن خه لکی ده خه له تینن با بزائن ئه وان له هه موو که سو زیاتر گهلانیان کردوه به کۆیله و کۆیله کانی ژیر ده ستیان ده چه وسیننه وه هه رچه نده ئه گهر ناوی تریان له خویان نابیئت جگه له ناوی کۆیلایه تی کردن.

ب- هۆکاری کردنه کۆیله له لای خه لکی: خه لکی له کۆنه وه یاسای کردنه کۆیله یان زانیوو، وه هۆکاره کانیشی لایان جوراو

له لای زۆریک له نه ته وه کان رېځگه یان به مه داوه .

وه کاتیك كه برسیتی یا خود ترس زۆری بۆ هه ندیک له خه لکی بهینایه ئەوا وازیان له ئازادی خۆیان ده هینا بۆ ئەو كه سانهی كه په نای بدانایه و خواردنی پێ بدانایه .

وه یه کیکی تر له هۆکاره کانی کردنه کۆيله مندال بوونی کۆيله کان، چونکه ئەوهی له کۆيله ببوایه خۆیشی ده بوو به کۆيله با باوکیشی گه وره بوایه .

به لام کاتیك كه ئيسلام هات زۆربهی هه ره زۆری هۆکاره کانی به کۆيله کردنی بلاوی له ناو خه لکیدا هه لوه شان وه به جیاوازی جۆره کانی، به لام له توانایدا نه بوو كه یاسای دیلی جهنگی دهره کی و ئەوهی به دوایدا دیت له به کۆيله کردنیك كه مه به ست پیی خودی خوی نی یه هه لوه شینیتته وه، چونکه هه لوه شان وهی یاسای دیل په یوه ندی به هه لوه شان دنه وهی خودی جهنگه که و هۆکاره کانی هه یه، وه له توانای هیچ یاساو ده ستورو کۆمه لگایه کدا نی یه که ئەم شته هه لوه شینیتته وه به شیوه یه کی یه کجاری و ته واو، هه تا له جیهاندا پزیم و کۆمه لگای تر هه بیته که ناچارت بکات بچیته جهنگه وه له گه لیدا، که ئەو دیله کانی تۆ ده کات به کۆيله و به خراپترین شیواز په فتاریان له گه ل ده کات تۆیش ناچاری دیله کانی ئەو

وه له وانه سهیب ﷺ کاتیك كه پۆمه کان کردیان به کۆيله و پاشان هۆزی کلب لیانی کپی و هینرا بۆ مه ککه و عبدالله بن جدعان کپی، وه یه کیك بوو له و کۆیلانهی که له پیناوی خوادا سزا ده درا .

وه له وانه زنجی یه کانی نه ته وه یه کگرتوو هه کانی ئەمریکا له که ناره کانی ئەفریقا دزران و وه کو ئاژهل به ره و ئەمریکای باکور بران تا کو وه کو کۆيله و به نده له کیلگه ی ویلایه ته که یاندا کار بکه ن، له خراپترین بواری ژیانیدا بوون زه لیل و سه رشۆر کرابوون و سزاده دران، و ماندوو ده کران به کاره قورسو سه خته کانه وه .

وه یه کیکی تر له هۆکاره کانی به کۆیلایه تی کردن ئە نجام دانی هه ندیک تاوانی گه وره بوو وه کو کوشتن و دزی و زینا، که بریار ده درا به سه ره ئە نجام ده رانیدا به کۆيله کردن بۆ به رژه وه ندی ده ولته یا خود ئە وهی که تاوانه که ی به رامبه ر ئە نجام دراوه .

وه له هۆکاره کانی تری نه توانینی دانه وهی قهرز، ئەو کاته بریار ده درا که قهرزار بکریته به کۆيله ی خاوه ن قهرز .

وه هه ندیک له خه لکی له ناو چینه هه ژاره کانی کۆمه لدا خۆیان منداله کانیا ن ده فروشت به و که سانه ی که ده سه لاتیا ن هه یه به سه ریاندا، وه یاسا گشتی یه کان

وه شوینی کۆیله کان له به ندينخانهی تاریکی ناخۆش ده چوو، یاخود له کولانهی ئاژهل ده چوو به لام گه وره کانیاں له کۆشک و ته لاری به رزدا ده ژیاں وهه موو هۆکاریکی خۆش گوزه رانیان هه بوو.

وه پۆمان ئاههنگو فیستیقالی خۆشه ویستیان هه بوو که تییدا پمبازی راسته قینه یان تییدا ده بیینی له نیوان کۆیله کاندای، که له م پمبازی یه دا (مبارزة) شمشیرو پم له یه کتری ده دراو یه کتریان ده کوشت، ئه وکاته دلای بینه رانی پۆمان پم له خۆشی ده بوو به ئیش و ئازاری کۆیله کان.

وه مامه له ی کۆیله به هه مان شیوه بوو لای فارس و هیندو عه ره ب و جگه له مانه، وه له سه ره تای ده رکه وتنی ئیسلام کۆیله له لای گه وره کانیاں سه خت ترین سزا ده دران ئه گه ر موسلمان بوونایه وه کو صهیب الرومی و عامر بن فهیره و بلال بن رباح الحبشی و جگه له مان رضی الله عنه، عامر و بیلال ابو بکر رضی الله عنه کپیانی و ئازادیانی کردو پزگاریانی کرد له سزا، وه چه ند به نده یه کی تری ئازاد کرد که له پیناوی خوای گه وره دا سزا ده دران.

به لام یونان مه زه به فه لسه فی یه کان له لایه ن پاساوی هزری ده هینایه وه بۆ پژیمی کۆیله، مه زه به بی (ئه رسطۆ) ده رباره ی کۆیله وایه که کۆمه لیک له خه لکی بۆ کۆیلایه تی دروست کراون،

بکه یت به کۆیله وهاوشیوه ی ئه و مامه له له گه ل دیله کانیدا بکه یت، به لام ئیسلام له گه ل ناچار بوونی بۆ مامه له کردن له گه ل دیلی به رامبه ردا به هاوشیوه ی ئه وان له پرووی ئاشکراوه به لام دیلی جهنگی به شیوه یه ک به رز کرده وه که تا ئیستا نویتترین یاسا و ده ستووری جیهان پیی نه گه یشتوون.

به لام دوژمنانی ئیسلام هه ول ده دن له پاش هه موو ئه مانه که سه ره رزی و شکۆداری ئیسلام بسپرنه وه به درۆ سه رلیشیواندنی خه لکی.

ج: کۆیله له لای جگه له موسلمانان:

کۆیله لای پۆمان وه کو ئاژهل بوون، هه موو مافه کانی مرۆقایه تی یان لی زه وت کرابوو، وه به کاریان ده هینان له کاری قورسو سه ختدا، وه له جهنگدا بۆ په زامه ندی ئاره زوو هه خراپه نزمه کانیاں، وه ئه م کۆیلا نه یان به ده ست ده هینا له پینگای جهنگیکه وه که هیه چ ئامانجیکی نه بوو ته نها زال بوون و چه وساندنه وه و کردنه کۆیله ی میله تان و گه لان، یاخود له پینگه ی دزی و تالانی و پفاندن و هاوشیوه ی ئه مانه.

وه کۆیله کانیاں کۆت و زنجیر ده کرد تا پانه که ن، وه کاری قورسیان پیی ده کردن وه ئه وه ی دوا بکه وتایه له کارکردن سه خت ترین سزایان ده دا.

چونکه ئهوان کاری ئه و ئامیرانه ده کهن که ئازاده کان هه لسوکه وتی پی ده کهن، ئهوان ئامیریکی زیندوون و له کارکردندا له ئامیره بی گیانه کان ده چن.

وه (أفلاطون) مامۆستای (أرسطو) له (الجمهورية الفاضلة) کهیدا دان به وه دا ده نییت که کۆیله هاو نیشتمانی نین، وه ناچاریان ده کات له سه ر گوپرایه لی و ملکه چی بۆ ئازاده کان، وه شارستانی یونانی یاسای کۆیلایه تی گشتی دانا بۆ به رژه وه نندی ده ولت، وه یاسای کۆیلایه تی تایبته بۆ به رژه وه نندی تاکه که س، وه کۆیله لای ئه وان هه موو ئازادی یه مرۆفایه تی یه کانی لی زهوت کرابوو.

وه جوله کهیش ده ستیکی بالایان هه بووه له به کۆیله کردنی خه لکی له هه موو چاخه کانیاندا، وه قورئان پیمان پاده گه یه نییت که ئه وان سنووری خوی گه وره یان به زاندوووه تا کار گه یشتۆته ئه وهی که برا دینی یه کانیان بکوژن و دیلیان بکه ن و داوی فیدییه یان لی بکه ن، خوی گه وره ده فه رمییت:

﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتِوكُمُ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ﴾ [البقرة: ۱۸۵].

واته: پاشان ئیوه - جوله که - که سانیکن که یه کتری ده کوژن و کۆمه لیک له خۆتان ئاواره و ده ربه ده ر ده کهن و یارمه تیان ده دن له سه ر تاوان و دوژمنکاری و ده رکردن، وه ئه گه ر دیلیشتان ده ست بکه ویت ئه وا به پاره ئازادیان ده کهن، که له ته وراتدا خوی گه وره په یمانی لی وهرگرتون که یه کتری نه کوژن و یه کتری ده ربه ده ر نه کهن و یه کتری نه کهن به کۆیله.

وه فه رمایشته کانی مه سیحیه تی نوسراو له سه ر زمانی (بولص) له نامه کهیدا بۆ خه لکی (ئه فس) ده لییت: (ایها العبيد أطيعوا سادتکم..... کعبید المسیح عاملین مشیئة الله من القلب خادمین بنية صالحة).

واته: ئه ی کۆیله کان گوپرایه لی گه وره کانتان بن وه کو کۆیله ی مه سیح کار بکه ن به ویستی خوا له دلّه وه، وه خزمهت بکه ن به نیه تیکی چاک.

وه هاوشیوهی ئه مه ده بینین له پاسپارده کانی (بطرس) وه بابا کانی که نیسه گوپرایه لیان پیویست کردوووه له سه ر کۆیله کان، چونکه کۆیلایه تی له دیدی ئه واندا سه رپه وهی هه ندیک له تاوانه کانی مرۆقه و کۆیله کان جی به جی ده کهن.

د: کۆیله له ئیسلامدا:

کاتیك كه ئیسلام هات زۆربهی ئەو هۆکارو پەرگه زانهی هه لوه شانده وه كه مه فهومی کۆیلهی له سهر پاره ستابوو، ته نها دیلی جهنگ نه بیئت كه ئەمیش پیویستی وا ده خوازیئت كه بمینیته وه، وه ئیسلام کاری کردوو ه بۆ ئازاد کردنی کۆیله به جۆره ها هۆکار له یاسا به رزه نمونه یی به کانیدا.

وه کاتیك كه ئیسلام هات هه موو گه لانی شارستانی و ناشارستانی دانیان به یاسای کۆیلایه تیدا دهننا به هه موو جۆره کانییه وه، وه دانیان به هه موو ئەو هۆکارانه دا دهننا كه مرۆقیان به رهو کۆیلایه تی ده برد ئەمیش هه موو جۆره کانی هه لوه شانده وه ته نها ئەوه نه بیئت كه پیویستی و ناچاری ده یخوازیئت ئەویش دیلی جهنگه، ئەو جهنگانهی له نیوان موسلمانان و بی پروایاندا پروو دهدات له بهر چه ند هۆکاریك كه توانای رهدت کردنه و هیان نییه.

به م شیوازه ئیسلامییه مه فهومی کۆیله گۆرانیکی گشتی به سه ردا هات، وه ئیسلام زۆربهی ئەو سه رچاوانه ی گرت كه یاره مه تی یاسای کۆیلایه تیان دهدا له جیهاندا.

ته نها پیویستی ناچاری کرد كه دیلی جهنگ بهیلتیه وه كه ئەمیش له هه موو کات وشوین و یاسا مرۆقاییه تییه کان

هیشتوو یانه ته وه، به لام ئیسلام تیروانیکی ریز لینیانی بۆ دیلی جهنگ هه یه وه هانی موسلمانان دهدات بۆ ئازاد کردنی کۆیله. وه بۆ چاره سه رکردنی کیشه ی دیلی جهنگ هه یچ رینگایه کی تر نییه ته نها په نا بردن بۆ یه کیك له م چاره سه رانه نه بیئت: چاره سه ری یه كه م: کوشتنیان و پرزگار بوون له کیشه که یان به یه کجاری، كه ئەمه له وانه یه چاره سه ر بیئت بۆ ئوممه تیك كه ساوا بیئت و دامه زراو نه بیئت له سه ر زه وی.

چاره سه ری دووه م: ئازاد کردنیان به بی به رامبه ر كه قورئان ئەم چاره سه ره ی پیش خستوو وه جی به جی ده کریت ئەگه ر زیانی بۆ سه ر موسلمانان نه بیئت به تاییه ت ئەگه ر وای بینی كه به سو ده بۆ به ده ست هیئانی دلّی دیل و کهس و کاریان بۆ ئیسلام، چونکه ئیسلام مه به سستی کوشتنی خه لکی و زه لیل کردنیان له ژیر ده سستی موسلمانان نییه، به لکو مه به سستی هیدایه ت دانی خه لکی و پینمونی کردنیانه بۆ چه ق و راستی و خیر و چاکه.

چاره سه ری سێیه م: گۆرینه وه یان به دیلی موسلمانان لای دوزمن، یا خود ئازاد کردنیان به رامبه ر پاره و چه ک و زانست یا خود ملکه چ کردنیان به چه ند مه رجیکی ریککه وتنی دیاری کراو، یا خود هه ر شتیك كه سو دی موسلمانانی تیدا بیئت ئەگه ر

توانا کانیانی پی سهرف بکه ن و بیته
وه رزئیک بۆ له شیان.

ئه مه چاره سه ریکه ئیسلام دای ناوه هه ر
کاتیك به رژه وه ندی موسلمانان ودیله کان
و ئامانجه کانی بانگه وازی تیدا بیته
جی به جی ده کریته.

به لام پيسوا کردن و ئازاردان و خزمهت
نه کردن و کاری قورس پی کردنیان ئه مانه
ئیسلام پړیگه ی پی نادات و قه ده غه ی
کردوو ه.

به لام ده وله تانیکی زوری شارستانی و
بانگه شه که رانی ئازادی و سه ره به ستی و
مافی مروقت په پره وی ده که ن له جیهاندا.

پړیگای دووه م: به ند نه کرین له ناو
به ندینخانه ی گشتی به لکو دابه ش بکړین
به سه ر خیزانه موسلماناندا وه ببن
به به شیک له بوونی ئه و خیزانه، وه کو
ئه وان وله وه ی ئه وان ده خوون و
ده خوونه وه وله به ر ده که ن، وه
ئافره تانیان ماره ده کرین، وه جاری وا
هیه ئازاد ده کرین و ده بنه خیزانی
خاوه نه که ی، وه خیزانه که نه فه قه ی
دیله که ده کات و پیداو یستی هکانی بۆ
دابین ده کات، وه چاودیریشی ده کات
له وه ی نه وه ک ناپاکی بکات یا خود پیلان
بگیریت.

وه به م شیوازه ئه و دیله بی باوه پرانه
بۆیان ده گونجیت که شاره زای ره وشت و

ئازاد کردنی دیله کان زیانی بۆ سه ر
موسلمانان نه بیته.

چاره سه ری چواره م: هیشتنه وه یان وه کو
دیل له ژیر ده ستی موسلمانان، ئه ویش
کاتیك که ئازاد کردنیان ترسناکی هه بیته
بۆ سه ر موسلمانان به شیوه یه کی گشتی،
وه ناوه پۆکی ئه م چاره سه ره یه که
ئیسلامی ناچار کردوو ه که ئه م جوړه
هه لئه وه شینیتته وه و بیه یلیته وه، ودیلی
جهنگ هه ندیک سه ره به ستی مه ده نی لی
به سه ندریتته وه.

وه که دیلی جهنگ ئازاد نه کران و
هیترانه وه ئه و ده بیته له ژیر
چاودیری یه کی وردو توندا بن بۆ ئه وه ی
نه بن به سه ر چاوه ی ئاشوب و ئازاوه و
ناپاکی و پیلان گیران دژی موسلمانان له
ناو پرینه کانی خو یانه وه، که ئه مه ش وا
ده خوازیته که هه موو سه ره به ستی یه
مه ده نی یه کانیان پی نه دریت، وه لایه نی
به ره پرس له دیله کان ته نها دوو پړیگای
له به ر ده سه ته:

پړیگای یه که م: دیله کان به ند بکړین له ناو
به ندینخانه ی گشتی خواردنی تاییه تیان
پی بدریت له گه ل پاراستنی پړیزو پله ی
مروقتایه تیان له وه ی که پووبه پرووی بی
پړیزی و سزا نه بنه وه، هه روه ها داویان لی
بکړیت به جی به جی کردنی هه ندیک کاری
سود به خش که کاتی پی به سه ر به رن و

بیروباوهرپوهه لسوکه وتی جوانی ئیسلام
بن^(۱).

وه سه ربه سستی ئایین وپه رستن و فیروبوونی
زانست به دیله کان ده دریت.

وه جاری واهه یه سه ربه سستی کارکردن و
مولکایه تیشان پی ده دریت ئه گهر
خاوه نه کانیاں ریگایان پی بدهن، یاخود
به لگه نامه یان له گه لدا بنوسن بو ئازاد
کردنی خوئیان به رامبه ربره پاره یه که که
په یدای ده که ن.

وه ئیسلام ئه م ریگایه یشی داناوه ئه گهر
به رزه وه ندی ئیسلام و موسلمانان و
دیله کانی تییدا بییت، له گه ل هه موو
ئه مانه دا ئیسلام زور هانی ئازاد کردنی
دیلی داوه، وه له زور حاله تدا پیویستی
کردووه ئه و دیلانه ئازاد بکرین که
باوه رپان هیناوه و دامه زراو باش بوونه.

هه روه ها ئیسلام ریزی زوری له دیل ناوه
له زور بواری په روه رده یی به رزدا که
وایان لی ده کات رق وکینه له دلایاندا
نه مینیت به رامبه ر ئیسلام و موسلمانان و
ئه م په یامه خواییه پیروزه یان لا
خوشه ویست بکات تا بینه ناویه وه،
به وه ی که مامه له ی جوان له گه ل
دیله کاند بکه ن و وه کو ئه ندامیکی
خیزانه که ی خوئیان ته ماشایان بکه ن، وه
لییان نه دهن و ئازار و سزایان نه دهن و

سوک وریسویان نه که ن وجوئیان پی
نه دهن و نه یان شکیتنه وه و کاریکیان پی
نه سپیرن که له توانایاندا نه بییت، وه
له گه ل خوئیاندا له خواردن و خوارده وه ی
خوئیانیاں پی بدهن و خوئیان چی ده پویشن
ئه ویش به وان بدهن وه له شوینی خوئیان
بیانزه وینن، وه هه رکاتیگ هاتنه ناو
ئیسلامه وه و دامه زراو بوون ئه و ئیسلام
داوا له خاوه نه کانیاں ده کان ئازادیاں
بکه ن و ئه و ئازادی یه یان پی ببه خشنه وه
که لییان سه ندرابوو له بهر به رزه وه ندی
ئاسایشی گشتی که ئه مه ش وه کو پی دانی
ره گه ز نامه وایه که ده بن به هاو نیشتمانی
ئازاد له ناو وولاتی موسلماناندا.

نه که هه ر ئه وه نده به لکو ئیسلام هه ولی
داوه تی که لیان بکات له گه ل ئه و هوز
وتیره و عه شیره تانه ی که ئه وان تییدا
به نده بوونه، به م شیوازه ییش
پی که هاته یه کی کومه لایه تی نوی پیک دیت
که تییدا به نده کانی کون و ئازاده کان یه که
ده گرن وه مان نه سه ب و په چه له کی ئه و
هوزو عه شیره تانه یان ده بییت له ریگای
وه لائه وه (الولاء) که پیغه مبه ر ﷺ
ده رباره ی ده فهرمیت:

(الولاء لحمه کلحمه النسب)^(۲).

(۲) (رواه ابن حبان عن ابن عمر رضی اللہ عنہما، و صححه الشيخ

الألبانی فی إرواء الغلیل: ۱۶۶۸).

(۱) زوریک له و دیلانه به م شیوه یه موسلمان بوونه.

عهره به یاخود کۆیلهی ئازاد کراو و خزمه تکار؟ و وتم: کۆیلهی ئازاد کراو و خزمه تکار، و وتی: به هۆی چی یه وه بووه به گه وره یان؟ و وتم: به دینداری و گێرانه وهی فه رمووده، و وتی: خه لکانی دیندار و فه رمووده گێر هوان هه ر ده بیئت ببن به گه وره و فه رمانپه و، و وتی: ئه ی کئ فه رمانپه و، و گه وره ی یه مه نه؟ و وتم: طاوس بن کيسان، و وتی: ئایا عهره به یاخود کۆیلهی ئازاد کراو و خزمه تکار؟ و وتم: کۆیلهی ئازاد کراو و خزمه تکار، و وتی: به هۆی چی یه وه بووه به گه وره یان؟ و وتم: به و شته ی که عطاء پیی بووه به فه رمانپه و، و گه وره، و وتی: هه ر ده بیئت و ابیئت.

و وتی: ئه ی کئ فه رمانپه و، و گه وره ی میسره؟ و وتم: یزید بن حبیب، و وتی: ئایا عهره به یاخود کۆیلهی ئازاد کراو و خزمه تکار؟ و وتم: کۆیلهی ئازاد کراو و خزمه تکار، و وتی: ئه ی کئ فه رمانپه و، و گه وره ی شامه؟ و وتم: مکحول، و وتی: ئایا عهره به یاخود کۆیلهی ئازاد کراو و خزمه تکار؟ و وتم: کۆیلهی ئازاد کراو و خزمه تکار، کۆیله یه کی نوبی بوو ئافره تیک له هذیل ئازادی کرد، و وتی: ئه ی کئ فه رمانپه و، و گه وره ی جه زیره یه؟ و وتم: میمون بن مهران، و وتی: ئایا عهره به یاخود کۆیلهی ئازاد کراو و خزمه تکار؟ و وتم: کۆیلهی ئازاد کراو و خزمه تکار،

به م په روه رده ئیسلامی یه گه وره یه زۆریک له دیله کان بوون به گه وره زانایانی ئیسلام و گه وره پیاوچا کانیان پاش ئه وه ی که پيشتر دیل و به نده بوون، وه کو بیلالی حه به شی رضی الله عنه کاتیك که ئیمامی أبو بکر رضی الله عنه کړی و ئازادی کرد ئیمامی عومه ر رضی الله عنه فه رمووی: (أبو بکر سیدنا و أعتق سیدنا) ^(۳). واته: أبو بکر گه وره مانه و گه وره یشمانی ئازاد کرد.

هه روه ها ئیمامی عومه ر ئاواته خواز بوو که سالمی خزمه تکاری أبو حذیفه رضی الله عنه زیندوو بوایه تا هه لیبژیریت بو پۆستی خه لیفه .

وه له پاش ئه مه زیاتر فراوان بوو تا وه کو دیله کان بوون به فه رمانپه و، و له ناو چاخه کانی میژووی ئیسلامدا، وه له ناو خه لیفه کانداه بووه که له دایکیکی دیل بووه .

الحافظ المزي له (تهذيب الكمال) دا ده فه رمیئت: (ئیمامی الزهري ده فه رمیئت: هاتم بۆ لای عبدالملك بن مروان - که خه لیفه ی موسلمانان بوو - پیی و وتم له کوپوه هاتوویت ئه ی زوهری؟ و وتم: له مه ککه وه، و وتی: کیت به جئ هیشتوووه به گه وره یان که سه رپه رشتیان بکات؟ و وتم: عطاء بن أبي رباح، و وتی: ئایا

(۳) (رواه البخاري، وانظر: مشکاة المصابيح: ۶۲۵۰).

فهرموو کیت به جی هیشتوو به
 فرمانره وا به سهر خه لکی مه ککه وه؟
 نه ویش ووتی: ابن ابزی که یه کیکه له
 کویله نازاد کراوه کان، ئیمامی عومهر رضی الله عنه
 فهرمووی: کویله یه کت به والی به جی
 هیشتوو به سهر خه لکی مه ککه وه؟
 نه ویش ووتی: نهی نه میری ئیمانداران نه و
 قورئانی له به ره وزانیه به زانیاری میرات
 وقازی یه، ئیمامی عومهر رضی الله عنه فهرمووی:
 به پاسستی پیغه مبه ره که تان رضی الله عنه
 فهرموویه تی:

(إن الله يرفع بهذا الكتاب قوماً ويضع به
 آخرين) ^(۵).

واته: خوای گه وره به هوئی نه م قورئانه وه
 که سانیک به رز ده کاته وه، وه که سانیک
 تری پی داده گریت ^(۶).

ئیرت ئایا له م چاره سهره ئیسلامی یه جگه
 له ریژ لئینانیک زور بو دیلی دوژمنی
 جهنگاوه رچی تره یه؟! وه ئایا هیچ
 دهوله تیکی سهر پووی زهوی له جیهانی
 شارستانیتی تازه دا بواریکی وای به دیلی
 جهنگ داوه؟ وه ریژیکی وای لی ناون؟

یاخود ده یانخه نه به ندینخانه ی زه لیلی و
 سهر شوپی وریسواپی وسزادان و بی به ش
 کردن له پیداو یستییه کانی ژیان له گه ل

(۵) (أخرجه مسلم في: صلاة المسافرين: ۸۱۷،
 عبد الباقي).

(۶) (تفسير القرآن العظيم لابن كثير: ۳۸/۸، تعليق
 وتخریج هانی الحاج).

ووتی: نهی کی فرمانره واو گه وره ی
 خوراسانه؟ ووتم: الضحاک بن مزاحم،
 ووتی: ئایا عه ره به یاخود کویله ی نازاد
 کراو وخزمه تکار؟ ووتم: کویله ی نازاد کراو
 وخزمه تکار، ووتی: نهی کی فرمانره واو
 گه وره ی به صره یه؟ ووتم: الحسن البصری،
 ووتی: ئایا عه ره به یاخود کویله ی نازاد
 کراو وخزمه تکار؟ ووتم: کویله ی نازاد کراو
 وخزمه تکار، ووتی: هاوار بو خوت، نهی
 کی فرمانره واو گه وره ی کوفه یه؟ ووتم:
 إبراهيم النخعي، ووتی: ئایا عه ره به یاخود
 کویله ی نازاد کراو وخزمه تکار؟ ووتم:
 عه ره به، ووتی: هاوار بو خوت نهی
 زوهری ناخوشیت له سهر لابر دم، سویند
 به خوای گه وره کویله و خزمه تکاران له م
 وولاته یشدا دهن به فرمانره واو وگه وره تا
 ووتاریان بو ده دریت له سهر مینبه ر
 وعه ره بیش له خواره وه دهن، ووتم؟ نهی
 نه میری ئیمانداران، نه مه ته نها دینه، هر
 که سیك بیپاریزیت ده بییت به گه وره
 وفه فرمانره واو، وه هر که سیکیش
 بیفه وتینیت ده که ویت وله ناوده چیت ^(۴).

وه ئیمامی نه حمده ده فهرمیت:

(نافع بن عبد الحارث گه یشت به ئیمامی
 عومهر رضی الله عنه له عه سه فان، که ئیمامی
 عومهر رضی الله عنه کرد بووی به والی به سهر
 مه ککه ی پیروز، ئیمامی عومهر رضی الله عنه پی

(۴) (فتح المجد: ص ۳۱۷-۳۱۸).

ئه مانهت و باوه پێکی راستی لی بینی،
به لگه ییشیان ئه م ئایه تهیه که خوای
گه وره ده فهرمیت:

﴿وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا
وَأْتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ﴾

[النور: ۳۳].

له م ئایه ته دا خوای گه وره فهرمان ده کات
به خاوه نه کانیا به نوسینی به لئین نامه
له گه لئاندا، وه فهرمان ده کات به
خاوه نه کانیا به موسلمانان به یارمه تی
دانانیا بۆ دانه وهی ئه و پاره یه ی که
ئازاد کردنیا پاره ستاوه له سه ری.

هۆکاری دووه م: دانانی ئازاد کردنی بهنده
وه کو که فارهت و سه پره وهیه که بۆ زۆریک له
تاوان و هه له و سه ریچی و سویند
خواردنه کان: بۆ نمونه ده بینین له
شه ریعه تی ئیسلامدا ئازاد کردنی بهنده یه که
دانراوه وه کو که فاره تی که بۆ که سی که که
باوه پداریکی به هه له کوشته ییت، خوای
گه وره ده فهرمیت:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً
وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ
كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
مِيثَاقٌ فَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ

کارپێکردنیا به شیوه یه که له توانایاندا
نه بیته، وه به ندینخانه ی گوانتانامۆ و ئه بو
غریب باشته ی به لگه ی تازهن له سه ره ئه م
شته.

ه: ئه و هۆکارانه ی که ئیسلام گرتویه تهیه
به بۆ پزگار کردنی کۆیله:

ئیسلام چهنده ها هۆکاری گرتوته بهر بۆ
پزگار کردنی کۆیله وه توێژه ره وه وه کان
وای ده بینن که ئه و هۆکارانه کارا بوون بۆ
هه له وه شاننده وه ی یاسای کۆیلایه تی به
شیوه یه کی په له یی:

هۆکاری یه که م: به لئین نامه نوسین:
(المکاتبه):

واته: مۆلهت دان و ئازادی دانیکه
په یوه ست به دیل به وه ی ماوه یه کی کاتی
پێ بدریت تیدا کار بکات به شیوه یه کی
ئازاد بۆ ئه وه ی ئازادی خۆی بکریته وه له
خاوه نه که ی به بریک پاره که خۆی و
خاوه نه که ی له سه ری ریک که وتوون
ئه ویش له و ماوه یه دا هه ول ده دات و کار
ده کات تا په یدا ی بکات، وه خوای
گه وره ییش فهرمانی به موسلمانان کردووه
به گشتی که یارمه تی ئه و دیلانه بدن له
ریڳای زه کات و خیره سه ده قه وه بۆ
ئه وه ی بتوانن خویان ئازاد بکه ن.

وه زۆریک له زانایان فهرموویانه: پیویسته
له سه ره خاوه ن مال که به لئین نامه یه که
بنوسیته له گه له بهنده که یدا هه ر کاتیک
داوای لی کرد و ئه ویش خیره وه فاو

تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۹۲﴾

[النساء: ۹۲] .

واته: بؤ هیچ باوه پرداریک نی یه که باوه پرداریک بکوژیت مه گهر به هله، وه هر که سیک باوه پرداریک بکوژیت به هله نهوا ده بیئت به نده یه کی باوه پردار نازاد بکات چ پیاو بیئت یان نافرته، وه ده بیئت خوینی کوژراوه که بدات به کس و کاری کوژراوه که، مه گهر کس و کاری کوژراوه که لی خویش بن، وه نه گهر موسلمانان کوژراوه که له وولاتی کافرانی جه نگاوه ردا بوو کوچی نه کرد بوو بؤ وولاتی موسلمانان نهوا خوینی نی یه وته نهها بکوژه موسلمانان که به نده یه کی باوه پردار نازاد ده کات، وه نه گهر موسلمانان کوژراوه که له وولاتی کافرانی په یمان له گهل به سترادا بوو نهوا بکوژه موسلمانان که ده بیئت خوینی کوژراوه که بدات به کس و کاری و به نده یه کی باوه پرداریش نازاد بکات، وه نه گهر نه ییوو به نده یه ک نازاد بکات یا خود به نده نه بوو- وه کوئیستا- نهوا ده بیئت دوو مانگ له سه ری هک به پرؤوو بیئت، خوی گهره نه شتانه ی ته شریع کردوه تا ته و به که تان لی قه بول بکات، وه خوی گهره زانا و کاریه جی یه .

هه روه ها تیبینی نهوه ده که یین که نازاد کردنی به نده دانراوه به که فارته بؤ که سیک که (ظهار) بکات له خیزانه که ی

واته: حه رامی بکات له خوی وه کو حه رامیتی دایک و خوشکی به وه ی که پیی بلیت: تو وه کو پشتی دایکم و ابی له من واته: وه کو دایکم لیم حه رام بیئت) پاشان نه گهر ویستی له و شته بگه پریته وه و خیزانه که ی بگه پرینیته وه ژیر رکیفی خوی ولیی حه لال بیته وه نهوا ده بیئت به نده یه ک نازاد بکات.

خوی گهره ده فهرمیت:

﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا...﴾ [المجادلة: ۳] .

واته: نهوا پیاوانه ی که (ظهار) له خیزانه کانیا ن ده که ن پاشان ده یانه ویت بگه پرینه وه له و قسه یه و کو یینه وه له گهل خیزانه کانیا نندا نهوا ده بیئت به نده یه کی باوه پردار نازاد بکن پیش نهوه ی کو یینه وه له گهل خیزانه کانیا نندا...

هه روه ها نازاد کردنی به نده دانراوه وه کو یه کی له که فارته که ی سویند خواردن،

خوی گهره ده فهرمیت:

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ...﴾

[المائدة: ۸۹] .

واته: خوی گهره لومه تان ناکات له و سویندانه ی که به ده متاندا دیت وله غوه،

ئەم جۆره یان که فاره تی نی یه، به لام لۆمه تان ده کات له و سویندانه ی که له دلتانه وه داده مه زریت ومه به ستتانه و نیتتانه و پاشان ده یشکینن و نایبه نه سهر ئه وا ده بییت که فاره ته که ی بده ن که بریتی یه له: دانی ژمه خوار دنیك به ده که سی هه ژار له خوار دنی سه ره کی خۆتان، یاخود پۆشاک دروست کردن بۆیان، یاخود ئازاد کردنی به نده یه ک، وه ئه گه ر که سیك توانای یه کیک له م سی که فاره ته ی نه بوو ئه وا ده بییت سی رۆژ به پۆژوو بییت.

هۆکاری سی یه م: هاندان بۆ ئازاد کردنی به نده له پیناوی په زامه ندی خوای گه وره:

خوای گه وره ده فه رمییت:

﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ فَكُّ رَقَبَةٍ...﴾ [البلد: ۱۱-۱۳].

واته: بۆچی مروفت خۆی گورج و گۆل و چالاک ناکات و ئه و به ره به ستانه نابرییت که بوونه ته کۆسپ له ریگه ی گوپرایه لی کردنی خوای گه وره، وه یه کیک له و گوپرایه لی یانه بریتی یه له ئازاد کردنی کۆيله.

وه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمییت:

(أَيُّمَا رَجُلٍ أَعْتَقَ امْرَأً مُسْلِمًا اسْتَتَقَدَ اللَّهُ تَعَالَى بِكُلِّ عَضْوٍ مِنْهُ عَضْوًا مِنْهُ مِنَ النَّارِ).

واته: (هه ر که سیك به نده یه کی موسلمان ئازاد بکات، ئه وا خوای گه وره به هۆی هه ر

ئهندامیکی ئه و به نده یه وه که ئازادی کردوه ئهندامیکی ئه و که سه ئازاد ده کات له ئاگری دۆزه خ، سه عیدی کورپی مه رجانه ده فه رمییت: ئەم فه رموووده یه م برد بۆ علی کورپی حسین، ئه ویش به نده یه کی هه بوو که عبدالله بن جعفر دابووی پی ی به ده هه زار دره م، یاخود هه زار دینار یه کسه ر ئازادی کرد^(۷)

هۆکاری چواره م: ئیسلام به شیك له زه کاتی داناوه بۆ ئازاد کردنی به نده:

خوای گه وره ده فه رمییت:

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ...﴾ [التوبة: ۶۰].

واته: ته نها زه کات به م که سانه شه رعی یه و دروسته پینان بدرییت: هه ژاران و نه داران و فه رمانبه رانی-ئه وانه ی که فه رمان په و ده یان نیرییت بۆ کۆکردنه وه ی زه کات- و ئه و کافرانه ی که تازه موسلمان بوونه بۆ دامه زاندنی دلایان له سه ر ئیسلام، و بۆ ئازاد کردنی به نده

هۆکاری پینجه م: هاندانی موسلمان بۆ دانانی به شیك له خیره سه ده ده که گشتی یه کانیا ن بۆ ئازاد کردنی به نده: خوای گه وره ده فه رمییت:

(۷) (رواه البخاري عن أبي هريرة رضي الله عنه، وانظر: صحيح

الترغيب والترهيب: ۱۸۹۰).

(من ضرب غلاماً له حداً لم يأتِه أو لطمه فإن كفرته أن يعتقه)^(۸).

واته: هرکه سيك غولاميكی هه بیئت وسزای حه ددی لی بدات و هیچ تاوانیکی وایشی نه کرد بیئت که حه ددی له سهر پیویست بکات، یا خود لی بدات ئەوا که فارهت ولیخوشبوونه که ی ئەوه یه که ئازادی بکات.

و: فرمان کردن به باش چاودیری کردنی دلیل:

ئیسلام فرمانی کردوو به چاکه کردن له گه لّ دلیل و ریز لینانیان، وه قه ده غه ی کردوو له سوکایه تی کردن پییان و سزادان و تانه و ته شهر لیدان و جوین پیدانیان، وه به ره لستی سه ختی کردوو له وه ی که نه زانه کان ئافره ته به نده کانیا ن به کار ده هینا له داوین پیسیدا بو سود و هر گرتن له کریکه یان، خوی گه وره ده فهرمیت:

﴿وَلَا تُكْرَهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَعُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهَنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [النور: ۳۳].

واته: زور له ئافره ته کۆیله کانتان مه که ن بو داوین پیسی وزینا کردن که ئەوان خویان داوین پاکیان ده ویت، بو ئەوه

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ...﴾ [البقرة: ۱۷۷].

واته: چاکه ئەوه نی یه که روو بکه نه رۆژه لات و رۆژئاوا به لکو چاکه ئەوه یه که باوهر بهینن به خوی گه وره و پۆژی دوایی و فریشته کان و په رتوکه کان و پیغه مبه ران، وه له کاتی خو شویستی مال و پاره دا بیبه خشن به خزم وهه تیوو نه دار و پیبوار و داوا کهر و کۆیله بو ئازاد کردنی...

هۆکاری شه شه م: مندال بوونی به نده له خاوه نه که ی: چونکه منداله که ی ده بیته هوی ئازاد بوونی له پاش مردنی خاوه نه که ی.

هۆکاری حه وته م: ئەگه ر به نده یه ک دوو خاوه نی هه بیئت یه کیکیان به شه که ی خوی ئازاد بکات ئەوکاته ئیسلام برپاری داوه ده بیئت هوی تریش به شه که ی خوی پزگار بکات و به نده که به ته وای ئازاد بکریت.

هۆکاری هه شته م: ئازاد کردنی به نده دانراوه به که فاره تی لی دانی: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمیت:

(۸) (رواه مسلم عن عبدالله بن عمر رضی الله عنه، وانظر: صحیح

الجامع الصغير: ۶۳۷۵).

دهوله مه ندتان دهکات، وه خوی گه وره
فهزل و چاکه ی زور فراوانه وزانایه به
به رژه وهندی بهنده کانی.

وه خوی گه وره وهسفی چاکه کاران
دهکات به وهی که له خۆشه ویستی خوی
گه وره خواردن ددهن به هه ژارو هه تیوو
دیل که ده فه رمیّت:

﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَّا نُرِيدُ
مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ [الإنسان: ۸-۹].

واته: باوه پداران له گه ل ئه وهی خواردن
لایان خۆشه ویست و به نرخه به لام له
خۆشه ویستی خوی گه وره دا ده بیه خشن
به نه داران وهه تیوان و دیله کان، وه پییان
ده لئین: ئیمه له بهر په زامه ندی خوی
گه وره خواردنتان پی ددهین وهیچ
پاداشت و سوپاس کردنی کمان له ئیوه
ناویّت.

نهك هه ر ئه وه نده به لكو ئیسلام چاودیری
هه ست و سوژی به نده و کۆیله ی کردوو ه له
هه لبژاردنی له فزی جوان بۆیان.

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمیّت:

(لا یقل أحدكم عبادي وأمتي، ولكن فتاي
وفتاتي و غلامي) (۹).

زۆریان لی ده که ن که مالی دونیاتان
ده ست که ویّت به داوین پیسی ئه وان، وه
هه ر که سیك زۆریان لی بکات بۆ ئه و کاره
ناهه مواره ئه و خوی گه وره له پاش زور
لی کردنیان لیخۆشبوو به به زه بی یه
به رامبه ر ئه وان (ئهم ئایه ته له سه ر
گه وره ی دوو په وه کان عبدالله بن اُبی بن
سلول دابه زی که ئافره تی کۆیله ی هه بوو
زۆری لی ده کردن بۆ داوین پیسی تا
پاره یان پی په یدا بکات).

لیخۆشبووه به وان و به سوژه به وان،
چونکه ئه وان زۆریان لی کراوه له لایه ن
گه وره کانیا نه وه

وه ئیسلام به شیوه یه ك هانی موسلمانانی
داوه بۆ ریز گرتن له دیل که هیچ له
یاساکانی دنیا پی نه گه یشتوون کاتیک
فه رمانی کردوو به ماره کردنیان و ژن
پیدانیان، وه ئه م شته ی باس کردوو ه
له گه ل باس کردنی ژن هینانی
ئازاده کاند، خوی گه وره ده فه رمیّت:

﴿وَأَنْكَحُوا الْأَيَّامِي مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ
عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُعْزِهِمْ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾
[النور: ۳۲].

واته: ئه و پیاو و ئافره تانه ی که خیزاندار
نین با هاوسه رگیری بکه ن، وه له گه ل ئه و
کۆیله پیاو ئافره تانه ی که باوه پدار
و چاکن، وه ئه گه ر هه ژار بوون ئه و خوی
گه وره به فهزل و چاکه ی خوی

(۹) (رواه البخاري عن أبي هريرة رضى الله عنه، وانظر: صحيح

الجامع الصغير: ۷۷۵۸).

قورئان ئەم دوو دەستەواژە پاکی بەکارهیناوه وەکو پیزیک بو ئافره تانی کۆیله تەنانهت له لهفریشدا.

وہ یہ کیکی ترلہ و دەقانهی که تییدا فهрман کراوه به چاکه کردن له گهل کۆیله دا ئەم ئایه تهیه که خوی گه و ره ده فه رمیّت:

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ﴾ [النساء: ۳۶].

واته: ئیوه به تاك وتنهها خوی گه و ره بپه رستن و هیچ هاوبه شی بو پریار مه ده ن، وه چاکه بکه ن له گهل دایک وباکتان و کۆیله کانتاندا.....

وہ پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمیّت:
(للمملوك طعامه و كسوته، ولا يكلف من
العمل إلا ما يطيق، فإن كلفتموهم
فأعينوهم، ولا تعذبوا عباد الله خلقاً
أمثالكم)^(۱۰).

واته: مرؤقی به نده ده بیّت خواردن و خوار دنه وهی خوی هه بیّت، وه نابیّت زیاتر له توانای خوی داوای کاری لی بکریّت، وه ئەگه ر داوای زیاترتان لییان کرد ئەوا خۆتان یارمه تیان بدن، وه ئەهی به نده کانی خوا ئازاری که سانیککی وه ک خۆتان مه ده ن.

واته: با که سیك له ئیوه نه لیّت: به نده که م و که نیزه که م، به لکو بلیّت: کورپه لاوه که م و کچه لاوه که م و غولامه که م.

وہ قورئانیش ئەم له فزه جوانه ی به کار هیناوه بو ئاراسته کردنی ئیمه بو به کار هینانی (هه مان ئایه تی پیشوو [النور: ۳۳]).

وہ قورئان له فزی کچانی به کار هیناوه له جیاتی کۆیله، وه که سو کاری به کار هیناوه له جیاتی گه و ره کانیا ن له کاتی پیگه پیدانی ئازاده کان به خواستنی ئافره ته کۆیله کان که ئەگه ر نه یانتوانی ئافره تی ئازاد بخوازن، خوی گه و ره ده فه رمیّت:

﴿وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ
الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمَنْ مَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْيَانِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ
أَهْلِهِنَّ وَأَتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾
[النساء: ۲۵].

واته: هه ر که سیك له ئیوه نه ییتوانی ئافره تانی باوه پرداری داوین پاک بخوازیّت ئەوا با کچانی باوه پردار (کۆیله) بخوازیّت، وه خوی گه و ره ئاگاداری باوه پری ئیوه یه، وه له وانیه باوه پری هه ندیک له ئافره تانی کۆیله باشر بیّت له باوه پری هه ندیک له ئافره تانی ئازاد، وه به پیگه پیدانی خاوه نه کانیا ن بیانخوازن وبه چاکه یش ماره یی به که یان پی بدن.

(۱۰) (رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، وانظر: صحيح الجامع الصغير: ۵۱۹۱، ۵۱۹۲).

وه ده فه رمیّت:

(إخوانكم خولكم جعلهم الله تحت أيديكم، فمن جعل الله أخاه تحت يده فليطعمه مما يأكل، وليلبسه مما يلبس، ولا يكلفه من العمل ما يغلبه، فإن كلفه ما يغلبه فليعنه عليه)^(۱۱).

واته: براكانتان به ئیوه سپێردراون و خوای گه وه ئه وانی خستۆته ژێر دهستی ئیوه وه، جا هه ر كه سیك خوای گه وه برایه کی خسته ژێر دهستی یه وه ئه و با خوای چی ده خوات ئه وه ش بدات به و، وه چی ده پۆشیت ئه وه یش له بهر ئه و بکات، وه باداوا ی کاریکی لی نه کات که له توانایدا نه بیّت وله سه ری قورس بیّت، وه ئه گه ر داوا ی لی کرد ئه و با خوای هاوکاری بکات و یارمه تی بدات.

وه ابي مسعود الأنصاري رضي الله عنه ده فه رمیّت: كنت أضرب غلاماً لي، فسمعت من خلفي صوتاً: (إعلم يا ابا مسعود الله أقدر عليك منك عليه) فالتفت فإذا هو رسول الله ﷺ فقلت يا رسول الله: هو لوجه الله فقال: (أما لو لم تفعل للفحتك النار او لمستك النار)^(۱۲).

واته: له مندالێکی خزمه تکارم ده دا، له پشتمه وه گویم له ده نگیک بوو وتی: ئه ی

باوکی مه سه وود بزانه که خوای گه وه به ده سه لات تره به سه ر تۆدا له ده سه لات ی تۆ به سه ر ئه و منداله دا، کاتیک ئاوړم دایه وه بینیم پیغه مبه ری خوایه ﷺ، و وتم ئه ی پیغه مبه ری خوایه ﷺ ئه و ئازادم کرد له بهر ره زامه ندی خوای گه وه، پیغه مبه ری خوایه ﷺ فه رمووی: ئه گه ر ئازادت نه کردایه ئه و ئاگری دۆزه خ ده تی سوتاند یا خود ده تی گرته وه.

وه سه له مان رضي الله عنه ده یه وه یّت خزمه تکاره که ی فی ره ئه ده ب بکات، به لام له تۆله سه ندنه وه ده ترسیّت و ده فه رمیّت:

(لولا أُنِي أَخاف القصاص لأوجعتك)^(۱۳).

واته: ئه گه ر له تۆله سه ندنه وه نه ترسامایه ئیستا ئازارم ده دایت.

وه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمیّت:

(ثلاثة هم أجران: رجل من أهل الكتاب آمن بنبيه وآمن بمحمد ﷺ، والعبد المملوك إذا أدى حق الله وحق مواليه، ورجل كانت له أمة فأدبها فأحسن تأديبها، ثم أعتقها فتزوجها فله أجران)^(۱۴).

واته: سه ی که سه دوو پاداشتیان هه یه: پیاویک که ئه هلی کتاب بیّت باوه ر به پیغه مبه ره که ی خوای به ی نیّت پاشان

(۱۳) (صححه الشيخ الألباني في: الأدب المفرد: ۱۸۲).

(۱۴) (رواه البخاري ومسلم عن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه،

وانظر: مشكاة المصابيح: ۱۱).

(۱۱) (رواه البخاري ومسلم عن أبي ذر رضي الله عنه، وانظر:

سلسلة الأحاديث الصحيحة: ۲۸۴۲).

(۱۲) (رواه مسلم، وانظر: مشكاة المصابيح: ۳۳۵۳).

وه دهيفه رموو:
 (الله الله فيما ملكت أيمانكم أشبعوا بطونهم
 واكسوا ظهورهم وألینوا القول لهم) (۱۶)
 واته: ئەتانترسینم بە خوای گه وره که
 چاک بن له گه ل که نیزه کانتاندا، تیویان
 بکهن و پۆشته یان بکهن، ووتهی نهرم
 و نیانیان له گه لدا به کار بهینن.

بهم شیوهیه رینماییه کانی ئیسلام
 گه یشته سه ره برزی یه که ههچ دوزمنیکی
 سه ره سختی ناتوانیت ره خنه ی لی بگریت
 مه گه ر دروی بۆ هه لبه ستن و بوهتانی بۆ
 بکهن و سه ره له خه لکی بشیوینن که
 ئەمیش زۆر ناخایه نیت و راستی یه کان به
 درویان ده خه نه وه و واقعی یه پوناک
 تاریکی یه که یان لاده بهن.

وصلی الله وسلم علی نبینا محمد وعلی آله
 وصحبه وسلم.

=====
www.ba8.org
www.salafikurd.com
www.r-rast.com
 1428 - 2007

باوهر به محمد ﷺ بهینیت، وه به نده یه کی
 خاوه ندار ئە گه ر مافی خوای گه وره
 و خاوه نه که ی بسات، وه پیاویک
 که نیزه یه کی هه بیت به شیوه یه کی جوان
 و باش فییره ئە ده بی بکات، پاشان ئازادی
 بکات و ماره ی بکات ئەوا دوو پاداشتی
 هه یه .

وه پیغه مبه ر ﷺ به رده وام ئامۆژگاری
 موسلمانانی ده کرد که مامه له وه
 هه ل سوکه وتیان چاک بیت له گه ل به نده وه
 کۆیله کاندایه تایبه تی له گه ل
 ئافره تانیاندا، ته نانته ت له
 سه ره مه رگی شیدا دوا ئامۆژگاری و
 وه سیتی ئەوه بوو که:

(كانت عامة وصية رسول الله ﷺ الصلاة
 الصلاة وما ملكت أيمانكم، فما زال يقو لها
 حتى جعل يغرغر بها في صدره وما يفيض
 بها لسانه) (۱۵).

واته: هه مو وه سیت و پاسپارده ی
 پیغه مبه ر ﷺ ئەمه بوو ده یفه رموو: ئەهی
 خه لکینه ئاگاداری نوێژه کانتان
 و که نیزه کانتان بن وه گه لیاندا باش بن،
 به رده وام ئەم ئامۆژگاری یه ی ده ووته وه تا
 له سینگی دا غه رغه ره ی پی ده کرد و
 نه ی توانی به زمان بیلت.

(۱۵) (رواه ابن ماجة، وصححه الشيخ الألبانی في: صحيح
 ابن ماجة: ۱۶۲۵، وصحيح الترغيب والترهيب: ۲۲۸۶،
 وسلسلة الأحاديث الصحيحة: ۸۶۸).

(۱۶) (رواه الطبراني عن كعب ابن مالك رضي الله عنه، وصححه
 الشيخ الألبانی في: صحيح الترغيب والترهيب: ۲۲۸۸).